

leri artan daha büyük gruplar meydana gelir ve doğal olarak idrakler de o oranda genişler. Bu şu demektir ki alt kademelerden üst kademelere yükseldikçe üst kademelerde grupların sayıları azalmakta, bireyleri çoğalmaktadır. Ve diğer grup bireylerinin idraklerinin katılımı ile birleşen gruptaki idrak seviyesinin kapsamı hızla genişlemektedir ki bu da uyumlar zorunluluğunun doğal bir sonucudur. Uyum alanları genişledikçe gruplar birleşir ve grupların sayısı azalır. Bu durum üniteye kadar böyle devam eder, üst kademelerde gittikçe çok geniş organizasyonlar içinde birleşen önceki planların nispeten küçük organizasyonları, üniteye geldikleri zaman bir tek organizasyon hâlinde toplanırlar. Bütün idrakler burada bir tek idrak hâline girer. O muazzam idrak hiçbir insanın sezgisine bile varamayacağı bir güç olur. Artık ona ne bir organizasyon, ne bir plan denemez. O, bir tek olarak evrene ait gücün tamlığı içinde ve evrenin bütün olanaklarıyla, icaplarıyla, idrakleriyle ve bütünüyle her şeydir. İşte bunu ancak ünite dediğimiz bir birlik idraki ile ifade ediyoruz.

·
·

Daha önce işaretlediğimiz bir noktayı burada son olarak tekrar belirteceğiz. **Yukarıdaki ifadelerle dünyada geçerli olan bir vahdet-i vücud kuramının kastedildiği düşünülmemelidir.** Burada söylenenler yalnız madde evrenine ait icaplar ve hakikatlerdir. Madde evreninin de ancak bir araçtan ibaret olduğu, kitapta tekrar tekrar ifade edilmiştir. Bu aracın amacı, ruhların ihtiyaçlarının evrenimize ait tekâmül diyebileceğimiz kısmının gerçekleşmesidir ki bu da ünite ile ifade edilir. Öyleyse yukarıdaki satırlarda verilen bilgiler, yalnız evrenimizde olup biten şeylere aittir. Onun ötesinde daha sonsuz ihtiyaçlar ve sonsuzluk kelimesinin bile ifade etmekten çok uzak olduğu hakikatler ve erişilmezlikler vardır ki bunlara evrenin gücü yetmez ve evren idraki ulaşamaz.

Aslında kitabın ilk kısımlarında da açıkça ifade edildiği gibi, bütün bu evren olaylarının ve evren oluşumlarının amacı, ruhlar dediğimiz ve niteliğini asla bilmediğimiz hakikatlerin evrenimize ait olarak tekâmül şeklinde kabul edilen ve ihtiyaç kavramı ile